

Nestrpljivost – mana ili bolest današnjice i egzorcizam

Živimo u vremenu površnosti i nestrpljivosti. Nemamo živaca nigdje, ništa i nikoga čekati. Sve bismo htjeli obaviti, steći ili dobiti odmah i sada. Jedan od dobrih primjera za tu tvrdnju je moje iskustvo koje stječem godinama, sortirajući lijekove koji se obično u adventu i korizmi, kao neiskorišteni, sakupljaju u pojedinim župama. Ti se lijekovi prosljeđuju siromašnim bolesnicima koji nemaju zdravstvene zaštite.

Naša svakodnevnica

Čovjeka zabolj kuk, bubreg, žučni mjehur, glava... Ode on k liječniku koji ga pregleda i ustanovi o kojoj se bolesti radi. Potom mu objasni njegovu bolest, propiše lijek i naruči ga na kontrolu. Ode čovjek u ljekarnu i podigne svoj lijek. Kod nekih skupih lijekova mora platiti i participaciju koja nije neznatna. Vratu se čovjek kući, pije svoj lijek dva ili tri dana i onda samouvjeren zaključu kako mu lijek - ne koristi. Prestane ga piti, ostatak tableta uredno pospremi, obično u ladicu kuhinjskoga kredenca...

I onda se kasnije takav bolesnik raspriča u mjesnoj trgovini, na autobusnoj stanici, u čekaonici kod zubara, na bankovnom šalteru... kako mu lijek nije izliječio bol u staračkom kuku, kamenac u bubregu, glavobolju koju ima radi svojega neliječenoga visokoga krvnoga tlaka.

Takav će bolesnik znatizeljnim slušateljima naširoko obrazlagati kako:

- ne valja lijek
- ne valja liječnik koji ga je propisao
- ne valja fakultet koji liječnike obrazuje
- ne valja županija koja financira mjesnu ambulantu
- ne valja ministar zdravlja koji se brine da zdravstvena skrb bude svima dostupna

Nema takve bolesti kuka, glave, živaca... koju bi jedna do tri tablete mogle izliječiti. No, čovjek je nestrpljiv. On doduše već dvadeset godina pati od astme uzrokovane pušenjem, ali poželio je ozdraviti sada, odmah, najbolje od ponedjeljka do srijede.

Bolestan i nestrpljiv čovjek najteži je i najneugodniji bolesnik. Takvi ljudi su često i nerazboriti. Oni svoju bolest ili uopće ne žele prihvatiti ili je prihvaćaju vrlo teško.

Suradnja s liječnikom

Kod svake bolesti potrebna je tijesna suradnja liječnika i bolesnika. Oni moraju postati partneri i zajednički se boriti protiv bolesti. No ljudi najčešće nisu spremni na takvu suradnju jer ona uključuje promjene u načinu života, u ishrani, traži obustavu uživanja duhana, alkohola ili droge. Ljudi ne žele takvo partnerstvo. Oni sve, pa i odgovornost za svoje zdravlje, prebacuju na svoga liječnika.

Nestrpljivi ljudi

Nestrpljivi ljudi žele samo ekspresna rješenja. Zato će umjesto višemjesečnog aktivnog liječenja svoje kronične bolesti radije posegnuti za adresom nekoga iscjelivača koji se reklamira u dnevnim novinama, kupovati razvikani lijek protiv svih bolesti koji se proizvodi u Indoneziji, a prodaje se isključivo preko Interneta, odlaziti na mnogobrojne tečajeva koje vode karizmatici ili čak od svećenika tražiti da ih egzorcizmom trenutno oslobodi bolesti.

Eto tu smo! Kod egzorcizma! Kao katolička liječnica želim reći par riječi o egzorcizmu.

Što bi bolesni katolički vjernici trebali znati o egzorcizmu:

Dobri i zli anđeli

Oduvijek postoje zle sile i oduvijek postoji Zli ili Sotona. Poučeni vjernik neće takve sile preuveličavati, niti im pridavati veće značenje nego li što ga imaju. Nepoučeni vjernik će moć Zloga izjednačavati sa Božjom moći. Takav vjernik ne shvaća da Zli nije konkurent Bogu. Bog je na početku vremena svojom svemoći stvorio sve duhovno i tjelesno, tj. anđele i sav materijalni svijet. Stvorio je i čovjeka koji ima duh i tijelo, dakle koji pripada i duhovnom i tjelesnom svijetu. Sve duhove Bog je stvorio kao dobre i namijenio im dobrotvorstvo. No oni su se svojevolumeno premetnuli u zle duhove. Postali su pali anđeli. Takvi potiču i navode čovjeka da griješi. Takvi žele zavladatai čovjekom, posve ga osvojiti i posvojiti. Pri tome se osjećaju pobjednicima i Božjim konkurentima.

Egzorcizam

Riječ egzorcizam dolazi od latinskoga korijena i najprije znači zaklinjanje ili otklinjanje. To ustvari znači nekoga usrdno zazivati i poticati da učini nešto dobro. U hrvatskome jeziku egzorcizam se shvaća kao izgon zlih duhova. Egzorcizam je dakle crkvena blagoslovina kojom se pomoću molitava i obrednim radnjama zaziva Božja pomoć za odstranjenje zla.

Egzorcizam ili otklinjanje je način kojim Katolička Crkva mjerodavno i javno traži i moli u ime Isusa Krista da neka osoba ili predmet budu zaštićeni od opsjednuća Zloga i oslobođeni njegove vlasti. Tako je radio sam Isus! Crkva je od Isusa primila moć i zadaću otklinjanja.

Jednostavni egzorcizam

To je otklinjanje koje se moli tijekom svakoga katoličkog krštenja osobe. Takvo otklinjanje može moliti svaki katolički svećenik.

Veliki egzorcizam ili svečano otklinjanje

Ono se moli nad osobom koja je pod utjecajem Zloga. Moli ga samo onaj svećenik koji ima biskupovo dopuštenje.

Egzorcizam nikad nije nadomjestak za medicinsko liječenje bolesti. U odabiru osobe pogodne za egzorcizam moraju se temeljito razlučiti znakovi eventualne tjelesne ili duševne bolesti (to može biti npr. paranoidna shizofrenija, depresija, rascjep osobnosti, pojedine vrste padavice) od pravoga opsjednuća koje ima svoje specifične znakove. Zato Crkva u takvim slučajevima tijesno surađuje sa psihijatrima.

Svećenička iskustva

Trenutno je na našoj crkvenoj javnoj sceni poznat svećenik fra Smiljan Kožul u Zagrebu koji je svojedobno imao biskupovo (vremenski ograničeno!) dopuštenje za molitve egzorcizma. Njemu se obraćaju mnogi ljudi, misleći da su opsjednuti. Na njegove mise dolaze tisuće ljudi, pred njegovom ispovjedaonicom su uvijek dugi redovi. Fra Smiljan ima dugogodišnje iskustvo na tom području te su njegovi podaci posve vjerodostojni.

On kaže da je od 100 bolesnika koji traže njegovu pomoć 70-80% psihički bolesnih ljudi. Takve on upućuje psihijatru. Oko 20% njegovih posjetilaca su ljudi koji su bili u doticaju sa okultnim (magijskim) praksama i odatle proistječu njihove nevolje. To su osobe koje su se bavile reikijem, jogom, transcendentalnom meditacijom, primale su tretmane od bioenergetičara, posjećivale su vračare, bavile se raznim oblicima magije, živjele prema preporukama horoskopa.

Samo oko 3 % ljudi koji dolaze k fra Smiljanu ima znakove opsjednuća zlim silama.

Znakovi đavlova opsjednuća

1. Iz opsjednutog čovjeka iznenadna provali nova osobnost koja se izričito protivi svemu svetome. U takvim trenucima kod osobe nastaje bučna i žestoka uznemirenost, nastaje promjena

fizionomije i promjena glasa. Takva osoba iskazuje silno neprijateljstvo i mržnju prema svemu svetome.

2. Kod opsjednute osobe javljaju se znakovi koji izlaze iz područja psihijatrije i spadaju u područje parapsihologije. Npr. osoba progovori ili razumije do tada njoj nepoznate jezike, pokazuje sposobnost koju u normalnom stanju nema. Npr. odlično svira, pjeva, crta, iznenađujuće glasno vrišti ili urla, ima moć otkrivanja skrivenih stvari, pokazuje moć bilokacije (može biti istodobno na dva mjesta), ima moć telekineze (pomiče predmete na daljinu bez da ih dotiče). Opsjednuti odjednom iskazuje izvanrednu fizičku snagu koju nije moguće znanstveno protumačiti.

Sve takve pojave ne mogu se objasniti prirodnim zakonima.

Kod pravog opsjednuća ne pomažu nikakvi lijekovi jer je takva osoba imuna na sve lijekove.

Kod probiranja ljudi za egzorcizam u obzir ulaze i one osobe koje pate od raznih intenzivnih pomama (to su snažne pohlepe za hranom, pićem, duhanom, drogama, pornografijom, seksom, novcem, gospodarenjem). Ako se takvi simptomi jave iznenada i žestoko, osobito u ono doba kada osoba nastoji stabilizirati i normalizirati svoj vjerski život i moralno stanje, tada postoji jaka sumnja da se radi o utjecaju Zloga. Sotonski utjecaji mogu se očitovati i u raznolikim teškim nastranostima: homoseksualizam (seksualna sklonost k istospolnim osobama), incest (seksualna sklonost k vlastitoj djeci), sodomija (seksualni odnosi sa životinjama), sadizam (uživanje u nanošenju boli drugoj osobi), promiskuitet (nezasitnost u mijenjanju spolnih partnera), prakse učestalih pobačaja, spiritizam (zazivanje duhova), magija, čaranje, gatanje, vračanje, vjerovanje u čarobne energetske kanale, čarobne piramide, kristale, iscjeljujuće kamenje, jantar, korištenje tzv. čudotvornih zapisa, nošenje talismana (privjesaka ili ukrasa koji donose sreću)...

Egzorcizam se sastoji od dva dijela. Jedan je prosbni dio – kada svećenik upućuje molitve Bogu za zaštitu određenu osobu. Drugi dio je imperativni dio – kada svećenik, u ime Crkve, zapovijeda Zlome da napusti napadnutu osobu.

Kako živjeti dalje

Nakon obreda egzorcizma ugroženoj osobi potrebna je osobita i intenzivna duhovna pratnja. Svećenik će takvu osobu postupno povezati s Bogom, uvesti ju u sakramentalni život, pomoći joj da, preporođena i ozdravljena, nađe svoj ispravan životni put i uraste kao aktivni član u svoju župnu zajednicu.